

چکیده

شناسایی معیار های مناسب برای انتخاب سهام هایی که بازدهی بالاتر به همراه ریسک پایین تر داشته باشند از مسایل مهم پیش روی سرمایه گذاران و از موضوعات اصلی مدیریت سرمایه گذاری می باشد. در تحقیق حاضر ابعاد مختلف پارادایم های سرمایه گذاری ارزشی و رشدی مورد بررسی قرار گرفته اند. جامعه آماری تحقیق، شامل شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده، نمونه آماری متشکل از ۱۳۱ شرکت از بین جامعه، برای بازه زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ است. در ابتدا با وزن دهی به هر یک از شرکت های نمونه بوسیله هفت شاخص (شش معیار هاگن به علاوه معیار P/E) از طریق مدل AHP، سپس تفکیک و رتبه بندی سهام ها از طریق مدل SAW در هر یک از سال های تحقیق پرداخته شد. سپس با توجه به اهمیت رابطه بین ریسک و بازده، تاثیر ریسک سیستماتیک و ریسک عدم نقدشوندگی، بر بازده سهام مورد بررسی قرار گرفته است.

نتایج تحقیق نشان می دهد که بین ریسک بازار و بازده واقعی سهام رشدی رابطه خطی معکوس برقرار است. این رابطه قوی و معنا دار است. از طرفی بین ریسک بازار و بازده واقعی سهام ارزشی رابطه خطی مستقیم برقرار است. هم چنین نتایج این تحقیق نشان می دهد که بین ریسک نقدشوندگی و بازده واقعی سهام رشدی و ارزشی رابطه خطی مثبت وجود دارد ولی میزان و شدت رابطه بازده واقعی با ریسک نقدشوندگی در شرکت های رشدی بسیار بیش تر از شرکت های ارزشی دیده شد.

واژه های کلیدی: ریسک عدم نقدشوندگی، ریسک سیستماتیک، سرمایه گذاری ارزشی، سرمایه گذاری

رشدی، بازده هر سهم